

[Martin Pedersen.]

temæssige begunstiging, som man kan sige der er i, at kursgevinst er skattefri, modsvarer af, at den, der skal betale kurstabet gennem sit afdrag, ikke får lov til at trække det fra på samme måde, som han har lov til at trække renten fra.

Jeg tror ikke, vi kan finde en løsning, der stiller en ganske bestemt gruppe af lån anderledes end efter de generelle betingelser for udlån, så jeg tror, vi må fortsætte med den ordning, vi har, men selvfølgelig kan vi se på sagen i skatteudvalget.

Morten Lange: Ordføreren for socialistisk folkeparti i denne sag, hr. Ømann, er desværre forhindret i at være til stede i dag, så det er blevet overladt mig at komme med nogle bemærkninger til det foreliggende forslag. Da jeg også er kirkepolitisk ordfører, skal jeg ikke undlade at sammenligne det med en af disse bekymrede taler, der lyder i kirken om synden, som vi jo alle sammen er mere eller mindre imod, men når vi kommer til de konkrete foranstaltninger imod synden, kniber det med viljen. Det er naturligvis ikke så sært, at det kniber med viljen her, for det, vi har fået fremsat forslag om, er jo i virkeligheden en symptom-bekæmpelse. Det skal man også tage med. Bekæmpelse af symptomer er ikke formåls-løs, men vi må erkende, at det, vi står over for er et forsøg på at begrænse det, som sådan i den meget principielle talemåde hedder en kapitalistisk indtjening ved udlåning af penge, hvor den, der låner pengene ud, har forskellige midler til at skaffe sig tilstrækkelig store renter og udbytte, og hvis vi beskærer den ene gren, ja, så sørger man for, at en anden vokser frem. Dette skal dog ikke forhindre os i at beskære den ene gren, vi skal blot være klar over, at vi ikke derigennem har forhindret, at en anden kan vokse frem, altså at f. eks. hr. A. P. Møller, hvis han har beregnet sin netto effektive rente af de omtalte lån til, skal vi sige 11,5 pct., så vil han, hvis vi ændrer skattelovgivningen sige: ja men det er i orden, så nivellerer jeg op til 12,7, så har jeg den samme fortjeneste, og folketinget har da gjort menneskeheden en tjeneste ved at gennemføre en lov, som har gjort mig lidt mindre syndig. Det er vanskeligheden i den slags sager. Jeg vil tro, at hr. Grünbaum har ret i, at der

på et par konkrete områder er lovgivningsmæssige huller, som vi med fordel kunne fylde ud, og det havde selvfølgelig været udmærket, hvis forslagsstillerne havde peget på dem. Som generelt forslag forekommer det mig, at ideen måske ikke er helt så vellykket. Vi roder os her ind i hele spørgsmålet om den generelle inflation, som er en indviklet og besværlig sag, og jeg vil da tro, at et par forslag, som mit parti tidligere har stillet, ville være fuldt så effektive. De omhandler i hovedsagen det samme, nemlig spørgsmålet om indeksregulerede obligationer og om ophævelse af rentefradraget på skattebilletten. Begge dele tager sigte på et lavrentefænomen og vil nok noget effektive bidrage til en løsning af hele det solide problem, som dette forslag rører ved en del af. Modsat ville det være overordentlig hyggeligt, om den ordning, vi har herhjemme, som i realiteten systematiserer en fordel ved kursgevinster, nemlig indekskontrakterne, kunne blive ophævet. De er i og for sig et eksempel på, at folketinget ligefrem betragter ideen om kursgevinst som noget smukt, som ikke alene ikke skal beskattes, men ligefrem skal begunstiges, altså er det stik modsatte af det, der tilsigtes med dette forslag. Dette viser, hvor mangesidet problemstillingen er i sager af denne art.

Jeg vil tro, at den effektive kur er en helt anden opbygning af det danske kapitalmarked og lånemarked, noget, vi i høj grad har brug for specielt på realkreditens område. Dette er, som jeg nævnte det før, et symptomspørgsmål; vi kan udfylde nogle af de mest oplagte huller og måske med lidt held med et brugbart resultat, men hvis forslaget gennemføres fuldt ud, vil der være to muligheder; enten havner vi i et håbløst bureaukrati, hvad angår denne del af beskatningen, eller også erkender vi, at vi må tage meget mere vidtgående skridt, nemlig gå til en total reform på realkreditområdet. Jeg vil anbefale det sidste. Jeg tror så absolut, det er den vej, vi skal gå snarere end at prøve på at lukke endnu et par huller i skattelovgivningen, idet det er min fornemmelse, at de ting, der her tænkes på, er det, jeg vil kalde kalkulerede mindre fiduser, og jeg er næsten sikker på, at de borgere, der kan finde ud af at lave kalkulerede mindre fiduser, kan også, hvis vi finder ud af dem og stopper dem, finde andre smuthuller. Det er